

Debutanter: Vuxen



Ami Sundeman

Medförfattare Anna Lytsy

Kosmosdialogerna

Facklitteratur

Livsenergi/Massolit

 Se annons på sidan 312.

FOTO: CECILIA MELLBERG

KOSMOS KOM TILL mig 1999. Det var då jag fick den här rösten i huvudet, som ger sin version av vilka vi människor är och vad vi gör här på jorden i boken *Kosmosdialogerna*. Boken är en djupintervju med det universella medvetande som kommunicerar genom mig, och som har gjort det i 16 år nu.

Jag vet av erfarenhet att det första människor brukar vilja veta när jag berättar om min medialitet är hur det började. Det var med en skakande hand. Inget jag gjorde fick den att sluta. Det ledde bland annat till att jag började undvika att äta lunch tillsammans med andra, vilket ingick i mitt dåvarande arbete på en forskningsstiftelse. Till slut såg jag ingen annan utväg än att försöka kommunicera med mitt inre, och när jag tog papper och penna och lät handen skriva fritt, kom det ord. Efter en tid märkte jag att orden redan fanns i mitt huvud innan jag skrev ner dem. Jag kunde höra en tydlig röst, och på den här tiden var den min farmors. Det var både läskigt och spännande att ha farmor i huvudet, men jag vande mig snabbt. Samtidigt förstod jag naturligtvis att det var något väldigt ovanligt som pågick. Jag visste ju att det finns psykiskt sjuka människor som hör röster och kan må fruktansvärt dåligt av det, så jag bestämde mig djupt inifrån: det här ska inte föra några problem med sig utan bli bra och användbart! Jag bestämde också att mitt vardagsliv med jobb och föräldraskap skulle fortsätta som vanligt. Rösten skulle inte få påverka mig mer än vad jag ville.

Men en dag hände något som förändrade mitt liv med farmor för alltid. Jag var ensam hemma och såg fram emot en kväll framför tv:n när jag blev avbruten av rösten. Jag sa att jag inte hade tid, men den insisterade. Det hela utvecklade sig till ett gräl där jag till slut bad farmor att snabbt säga det hon skulle, och sedan lämna mig ifred. Då sa rösten: "Jag är inte farmor. Jag är gud."

Vilket var ungefär det värsta den kunde ha sagt – till mig. Gud ingick inte i min vardag på något sätt. Jag tänkte inte anpassa mig till och vara underdånig någon röst som kallade sig så. Aldrig! I dag är jag glad att rösten utmanade mig vad gäller gudsbegreppet. Jag förstod med tiden att man kan vara andlig utan att tillhöra någon religion. Jag vet nu att jag är fri att ha min egen version av, och även att sätta mitt eget namn på, det jag ser som en högre och intelligentare version av mig själv och allt annat liv. Så småningom gav jag rösten i mitt huvud namnet "Kosmos".

En av de personer som betytt mycket för mig under processen med *Kosmos* är Anna Lytsy, som är journalist och författare. Anna är både kritiskt tänkande och står med båda fötterna på jorden, vilket var viktigt för mig när hon intervjuade universum om de allra största frågorna vi människor ställer oss, som hon gjort i *Kosmosdialogerna*. Det är inte min eller vår ambition att övertyga någon om någonting, men vi hoppas och tror att boken ska inspirera många människor till att hitta sina egna svar. ●